

ЕЛЕКТРА

О, черна нощ, откърмила звездите!
През теб вървя със стомна на главата, 55
към изворите речни отминавам...

Не нуждата ме тласка да го сторя,
а искам да разкрия наглостта
Егистова пред всички богове
и плача за баща си тук, под етера. 60
Проклетата ми майка, Тиндаридата,
изхвърли ме за радост на съпруга си.
Роди тя други рожби на Егист,
а ние със Орест сме вече чужди.

ЗЕМЕДЕЛЕЦЪТ

Горкичката! Защо за мен се трудиш,
ти, гледана в охолство? Казах вече - 65
не се мъчи! Защо не ме послушаш?

ЕЛЕКТРА

Наравно с боговете те почитам!
Със моите мъки ти не се изгаври.
Щастлива участ е да срещнеш лекар 70
за своите беди – аз тебе срещнах.

И редно е, без ти да ме подсецаш,
да облекчавам твоя труд, с каквото мога,
и с теб да го дяля. На теб ти стига
в полето да работиш. Мен полага се 75
стопанството ти вкъщи да наглеждам.
За труженика сладко е да знае,
че щом се прибере, уют го чака.

ЗЕМЕДЕЛЕЦЪТ

Иди, щом ти се иска. Пък и изворът
не е далеч. Аз призори ще тръгна
с воловете на нивата да сея.
Ленив човек дори с безброй молитви 80
не ще изкара хляба си без труд.

СТАРЕЦЪТ

Къде, къде си, млада господарке,
дете на Агамемнон, мой възпитаник?
Ох, стръмна е пътеката към твоя дом
и мъчна е за сбръчкания старец! 490

Но трябва да докретам аз до близките
с превит гръбнак и криви колене!
Ей, дъще – чак сега те зърнах в двора -
донесох ти от моите стада
това сукалче агънце – измъкнах го 495
от майка му, донесох и венци,
и сирене извадих от калъпа,
а и Дионисова скъпоценност
благоуханна – малко е, но сладко е
да я добавиш в питие по-слабо.

Да ги внесат сега на твоите гости, 500
а нека аз във дрипавата дреха
изплача си очите навлажнени...